

али и планира и оперативно делује и под њеном контролом је целокупна државна управа – цивилна и војна администрација, бројне агенције, службе и јавна предузећа преко којих се управља државним и друштвеним животом. Влада данас има огромну управљачку моћ јер располаже средствима и техником; у њеним рукама је буџет и кључне информације земље, али и принуда и репресивне полицијске снаге које употребљава и контролише. Она се од класичних послова и овлашћења померила и разгранала на скоро све области друштвеног живота па на њу треба гледати као на моћну политичку власт, али и јавни сервис јер различитим инструментима и средствима утиче на економски, социјални, културни, демографски и остали развој земље. При томе треба рећи да влада има оваква (широка) самостална овлашћења само у парламентарном систему, али не и у председничком јер тамо влада и не постоји у правом смислу, већ је то више неформални орган председника државе.

Парламентарна влада има свуда најважније овлашћење да извршава законе и друге акте парламента (и суда), ради чега и доноси своје уредбе којима се прецизирају и конкретизују одредбе закона ради његове лакше примене. Поред тога, она је и значајни чинилац у законодавству јер учествује у законодавном поступку својим правом да предлаже законе, изјашњава се о поднетим амандманима као и учествује у претресу законских предлога, промулгацији и спровођењу публикације закона. Влада је у правом смислу постала реална власт која управља и регулише друштвене односе и тако иде испред парламента иако њему одговара. Влада је све успешнија у управљању државним пословима јер је оперативнија од парламента и састављена од стручњака разних профила, због чега је и компетентнија и квалификованија од парламента, образованог према политичким мерилима. Уз то парламент не само да је тромо и гломазно него је и хетерогено тело састављено од људи разних струка и политичких уверења што отежава договарање и усаглашавање ставова о различитим питањима друштвеног и државног живота. Наспрам њега (парламента) влада је и политички и у сваком другом погледу уједначенија у гледању на проблеме државне политике, па је тако и ефикаснија.

Влада нема само улогу да извршава законе, него је све више и регулаторна власт која регулише друштвене односе, и доноси своје прописе и предузима мере које обезбеђују несметано функционисање пре свега привредног система и вођење економске политике земље. Зато је од подзаконске она (влада) постала све више и права нормативна